

Arrest

nr. 83 319 van 20 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat A. VANHOECKE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van de Yoruba etnie en afkomstig uit Ondo state. U werd op 22 juni 1966 geboren in Lagos. U bent een christen en hangt de 'christ apostolic church' aan. U hebt een relatie met (M.I.). Samen hebben jullie 4 kinderen: (R.A.A.), (S.T.), (R.O.) en (E.T.). U woonde steeds op verschillende plaatsen in Lagos en in Ondo state. In 1991 begon u er als ambtenaar te werken. In 2004 besloot u uw job op te geven vanwege een aanslepende nierziekte. Datzelfde jaar begon u voor de politieke partij Alliance for Democracy (hierna AD) te werken. U ontwierp campagnemateriaal en voerde ook campagne op straat. U begon zich eveneens voor de 'christ apostolic church' in te zetten. U was jeugdwerker, gaf catechese aan de jongeren en maakte ook

affiches en schilderijen. Door uw betrokkenheid bij de partij AD kende u bijna alle geheimen van de partij. Zo wist u dat de partij AD tijdens verkiezingen mensen als offer voor de goden gebruikt had om zo de overwinning af te smeken. De partij was bang dat u die geheimen verder zou vertellen. Daarom moest u een bloedconvenant ondergaan: hierbij moest u andermans bloed drinken. In 2006 werd het u teveel en zette u uw activiteiten voor de partij stop. Een vriend waarschuwde u dat de kern van de partij u wilde vermoorden. Ze waren bang dat u hun geheimen zou verklappen. U verborg zich en ging af en toe naar het dorp Unitaye en éénmaal ook naar Cotonou in buurland Benin. Leden van de partij AD bleven u echter zoeken. Ze kwamen naar uw huis in Lagos en zijn ook bij uw moeder geweest. Ze verspreidden ook foto's van u. U voelde zich niet meer veilig. Daarom hebt u de mensen van uw kerk gevraagd om u over te plaatsen. Ze besloten u over te plaatsen naar Jos. Eind 2008 verhuisde u naar de stad Jos in Plateau state. U woonde er eerst in de St Catholic church in het Nasarawa district. Vijf maanden later kwam uw familie ook naar Jos en ging u met hen in Shakumangu street 50, eveneens in Nasarawa district wonen. In Jos oefende u dezelfde taken uit als in de kerk in Lagos. Ook al was u officieel geen priester, toch noemden alle jongeren u zo. Uw problemen in Jos begonnen op 17 januari 2010 nabij uw kerk. Er ontstond zich een ruzie tussen een christen en een moslim. De moslim werd neergeslagen, ging weg en kwam terug met aanhangers die gewapend waren met machetes en geweren. Ze vielen de kerk binnen en hebben 10 mensen vermoord. Daarna wilden u en de christelijke jongeren wraak nemen. Toen is (A.), een belangrijke moslim, gestorven. Het conflict escaleerde verder. U werd gezocht omdat u aanzien werd als de leider van de jongeren. Ongeveer 5 dagen na het begin van het conflict werd de kerk platgebrand en kwamen de moslims naar uw huis. U was niet thuis, maar uw vrouw wel. Ze hebben haar verkracht. Uw vrouw en uw kinderen zijn toen Jos ontvlucht. De onlusten bleven aanhouden en u merkte dat Boko Haram erachter zat. Later werd u samen met 2 anderen ontvoerd door mannen van Boko Haram. Men dwong jullie om vergif op te drinken. De 2 anderen weigerden en werden gedood. U werd vrijgelaten omdat men dacht dat u zou sterven door het vergif. U kende echter een traditioneel medicijn waardoor u genas. Toen u terug thuis kwam zag u dat alles vernield was. U kreeg berichten met bedreigingen op uw telefoon omdat men hoorde dat u nog leefde. Men hield u verantwoordelijk voor het overlijden van (A.). U besloot te vluchten. Op 21 juni 2011 vertrok u per trein naar Lagos. U kon echter niet in Lagos blijven, want daar vreesde u de partij AD. Na 3 dagen vertrok u per bus naar Cotonou in buurland Benin. U verbleef er 4 dagen en ging vervolgens per boot naar Marokko. U betaalde hiervoor 2000 euro aan mensen van Boko Haram en vertelde hen dat u ook een moslim was. Daar verbleef u 2 dagen in Marokko, waarna u een boot nam naar België. U kwam op 9 augustus 2011 in België aan. Op 18 augustus 2011 vroeg u asiel aan. U verklaart zich sinds uw aankomst in België niet goed te voelen. U hebt stress, last van uw maag en uw nieren en kan niet goed slapen. U neemt hiervoor medicatie. U verklaart ook dat u ziek bent omdat u in 2006 gedwongen werd om andermans bloed te drinken.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een geboorteakte, een certificaat van uw afkomst uit Ondo state, een brief uit 2004 betreffende uw vrijwillige ontslagname als ambtenaar, geboortecertificaten van uw 4 kinderen, uw identiteitskaart, uw doopkaart van de 'christ apostolic church', een leeftijdsverklaring van uw partner Martha Izebkhokhale, verschillende schooldiploma's en schoolresultaten, resultaten van een bloedonderzoek op 7 oktober 2011 te Herentals en tenslotte een rapport van een ziekenhuisopname op 6 september 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart dat u vervolging vreest door de partij Alliance for Democracy enerzijds en door de moslims uit Jos, in het bijzonder de leden van Boko Haram, anderzijds. Er dient echter vastgesteld te worden dat u uw lidmaatschap van de partij Alliance for Democracy enerzijds en uw verblijf in Jos anderzijds niet aannemelijk weet te maken.

U verklaart dat u van 2004 tot 2006 lid was van de partij Alliance for Democracy (AD), dat u werkte voor deze partij en dat u alle geheimen van deze partij kent (gehoor CGVS, p. 5). U verklaart ook dat leden van deze partij u willen vermoorden omdat ze vrezen dat u de geheimen van de partij zou verklappen (gehoor CGVS, p.5,11,12,13). Hierbij dienen enkele opmerkingen gemaakt te worden.

Ten eerste is er het feit dat u in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) op 20 september 2011, geen enkele melding gemaakt hebt van het feit dat u vervolging vreest door leden van de partij AD. U verklaarde enkel dat u van 2004 tot 2006 lid was van deze partij (p.3, pt 3). Bij het begin van het gehoor op het CGVS, op 8 februari 2012, werd u gevraagd of het interview bij de DVZ goed verlopen was. U antwoordde bevestigend. Op de vraag of u er de essentie van uw probleem kon uitleggen, antwoordde u eveneens bevestigend (gehoor CGVS, p.2). Nochtans vormt het feit dat u vervolging door leden van de partij AD vreest, net de

kern van uw relaas. Het is immers 1 van de 2 redenen (naast de vervolging door moslims in Jos) waarom u uw land van herkomst hebt verlaten én het was de reden waarom u in 2008 van Lagos naar Jos verhuisd bent (gehoor CGVS, p.4). Het feit dat u over deze vermeende vervolging niets vermeldt bij de DVZ, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Toen u hiermee geconfronteerd werd bij het CGVS, zei u dat u er niet naar gevraagd werd, dat men enkel vroeg uw probleem toe lichten en dat u enkel over Jos verteld hebt (gehoor CGVS, p.12). Hiermee overtuigt u niet. Van iemand die asiel aanvraagt vanwege een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, mag op zijn minst verwacht worden dat hij alle redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten, kort benoemt.

Ten tweede weet u uw lidmaatschap van de partij AD niet aannemelijk te maken.

In de vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de DVZ op 20 september 2011, stelt u van 2004 tot 2006 lid te zijn geweest van de partij AD, maar weet u niet waarvoor dit staat (p.3, pt 3). U verklaarde hierover op het CGVS dat u toen gestresseerd was (gehoor CGVS, p.12), wat absoluut geen afdoende verklaring is voor deze onwetendheid betreffende een cruciaal element uit uw relaas.

Het is bovendien opvallend dat u allerlei, niet altijd even relevante, documenten neerlegt ter ondersteuning van uw asielrelaas, maar dat u geen lidkaart van de partij AD neerlegt. U verklaart dat u die lidkaart kwijtraakte tijdens de rellen in Jos. Dit is merkwaardig aangezien u verklaarde dat alle andere door u neergelegde documenten u werden toegestuurd door uw moeder die in Lagos verblijft (gehoor CGVS, p.3,6,13). Het is vreemd dat u al uw documenten, waaronder uw identiteitskaart, in Lagos zou gelaten hebben, maar dat u uw lidkaart van de partij AD meegenomen zou hebben naar Jos.

U verklaart dat de partij Alliance for Democracy (AD) voorheen Action Congress (AC) heette en in 2003 van naam veranderde. U weet niet hoelang de partij AC al bestond. U verklaart ook dat de partij AD nu nog bestaat (gehoor CGVS, p.12). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, bestaat de partij Alliance for Democracy sinds 1998. In 2006 is de partij Alliance for Democracy, samen met 2 andere partijen opgegaan in de partij Action Congress (AC). In 2010 is de naam Action Congress (AC) gewijzigd in Action Congress of Nigeria (ACN). U weet dus niet wanneer de partij AD ontstaan is, u weet niet dat de partij AD niet meer bestaat en u weet ook niet dat de partij AD samen met 2 andere partijen in 2006 opging in de partij AC en niet, zoals u stelt, in 2003 ontstond uit AC. Het feit dat u vervolging door de partij AD vreest, maar niet weet dat deze partij niet meer bestaat sinds 2006, relativeert de ernst van de door u aangehaalde vervolging.

Op de vraag naar het logo van de partij AD verklaart u dat dit een bezem is en tekent u dit ook (gehoor CGVS, p.13). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, is het logo van de partij AD een vlag met de kleuren groen, wit en rood met in het midden een ster waarin de letters AD geschreven staan. Het logo van de partij Action Congress bevat wél een bezem. Dat u het logo van de partij AD niet kent en zelfs verwart met het logo van de partij Action Congress, die pas in 2006 is ontstaan, is bijzonder vreemd omdat u zelf vertelde dat u in de periode van 2004 tot 2006 campagnemateriaal zoals petten, beker en affiches voor de partij ontwierp (gehoor CGVS, p.5) en u dus erg vaak met logo in aanraking moet gekomen zijn.

U verklaart dat Raji Rasaki gouverneur van Lagos voor de partij AD was tussen 2004 en 2006 en zelfs nu nog (gehoor CGVS, p.13). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, en die is toegevoegd aan het dossier, blijkt echter dat Asiawu Bola Ahmed Tinubu van 1999 tot 2007 gouverneur was van Lagos state. U verklaarde zelf dat Bola Amed Tinubu de lokale voorzitter van de partij AD was tussen 2004 en 2006 (gehoor CGVS, p.13). Dat u niet wist dat de door u genoemde Bola Amed Tinubu op dat moment ook gouverneur was van Lagos state, maar u integendeel Raji Rasaki aanduidde als gouverneur van Lagos state, bevestigt opnieuw de bedrieglijkheid van uw vermeende lidmaatschap van de partij Alliance for Democracy.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde lidmaatschap van de partij AD tussen 2004 en 2006.

Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde vervolging door leden van de partij AD.

Evenmin kan geloof gehecht worden aan uw verblijf in Jos. U verklaart dat u van eind 2008 tot 21 juni 2011 in Jos gewoond hebt (gehoor CGVS, p.7). U weet dit verblijf in Jos echter niet aannemelijk te maken.

Op de vraag om meer te vertellen over Jos, stelt u dat het bekend is voor het Argungu visfestival (gehoor CGVS, p.7,8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat dit festival plaatsvindt in de noordwestelijke Nigeriaanse staat Kebbi. Het festival gaat door in de plaats Argungu. U haalt dus foutief aan dat dit festival in Jos plaats zou vinden. U verklaart dat uw woonplaats en uw kerk zich in de wijk Nasarawa te Jos bevinden. U slaagt er niet in andere wijken in Jos te benoemen (gehoor CGVS, p.8). Als erom gevraagd wordt, stelt u dat Ahmadu Bello road een straat is in Jos. U slaagt er niet in deze straat te situeren (gehoor CGVS, p. 9,10). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat Ahmadu Bello

road één van de hoofdstraten in Jos is. U weet niet hoe de oorspronkelijke christelijke bewoners van Jos heten, u weet ook niet wat Berom is (gehoor CGVS, p.,9,10). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat Berom oorspronkelijke christelijke bewoners van Jos zijn. U weet niet wie de huidige en de vorige gouverneur van Plateau state zijn. U weet ook niet wie de aartsbisschop van Jos is (gehoor CGVS, p.9). U kunt geen enkel omliggende dorp van Jos benoemen (gehoor CGVS, p.11). U kunt geen omliggende heuvels van Jos benoemen (gehoor CGVS, p.10). U weet niet wat Bunga is en vraagt zich af of het een taal is die in Jos gesproken wordt (gehoor CGVS, p.9). U stelt dat er een rivier door Jos stroomt die Lokoja heet (gehoor CGVS, p.10). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat de rivier die door Jos stroomt Bunga heet. U verklaart dat er een treinstation is in Jos, en dat het niet echt in centrum ligt, maar meer in het noorden (gehoor CGVS, p.10). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt echter dat het treinstation van Jos in het stadscentrum ligt. Uw foutieve verklaring is dubbel vreemd omdat u verklaart Jos per trein te hebben verlaten (gehoor CGVS, p.7).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde verblijf in Jos van 2008 tot 2011. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde vervolging door moslims in Jos.

Gezien er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw geboorteakte, uw identiteitskaart, het certificaat van uw afkomst uit Ondo state, de brief betreffende uw vrijwillige ontslagname als ambtenaar, verschillende schooldiploma's en schoolresultaten en uw doopkaart van de 'christ apostolic church' geven informatie over uw identiteit, afkomst, schoolloopbaan, beroepsloopbaan en over het feit dat u in 2005 gedoopt werd, zaken die hier niet meteen betwist worden. De geboortecertificaten van uw 4 kinderen en de leeftijdsverklaring van uw partner (M.I.) geven informatie over uw partner en kinderen. Dit zijn zaken die hier evenmin betwist worden. Het rapport van een ziekenhuisopname op 6 september 2011 toont volgens uw verklaringen aan dat u geen tuberculose hebt (gehoor CGVS, p.7), waarvan akte genomen wordt. De resultaten van een bloedonderzoek op 7 oktober 2011 te Herentals tonen volgens uw verklaringen aan dat u problemen hebt met uw nier. U verklaart ook dat u elke 6 maanden een behandeling moet ondergaan om te vermijden dat u hepatitis C krijgt. U verklaart ook dat u dit nierprobleem waarschijnlijk hebt opgelopen door het drinken van andermans bloed bij de bloedconvenant bij de partij AD (gehoor CGVS, p. 7). In het door u neergelegde document valt echter nergens iets te lezen over het feit dat de door u aangehaalde nierproblemen toegeschreven zouden kunnen worden aan het drinken van andermans bloed. Bovendien verklaarde u zelf dat u reeds in 2004, dus nog voor u bij de partij AD aan de slag ging, nierproblemen kreeg (gehoor CGVS, p.5). Bovendien kan geen geloof gehecht worden aan uw vermeende lidmaatschap van de partij AD. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat de partij AD u dwong om andermans bloed op te drinken.

Tot slot: wat de door u aangehaalde medische problemen betreft dient te worden opgemerkt dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1.1. Verzoeker voert in een eerste onderdeel van een eerste middel de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). Hij stelt dat hij zich in de voorwaarden bevindt om als vluchteling te worden erkend en betoogt dat hij "een gegronde toekomstige" vrees voor vervolging heeft wegens zijn godsdienst en politieke overtuiging.

Verzoeker stelt een getrouw, consequent en gedetailleerd relaas te hebben uiteengezet. De beknopte en algemene motivering van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) is volgens hem onaanvaardbaar en het CGVS deed geen onderzoek naar zijn concrete situatie. Van verzoeker kan geen onmogelijk bewijs worden verwacht.

Verzoeker stelt dat ten onrechte geen geloof wordt gehecht aan zijn lidmaatschap van de AD. Uit het interview blijkt dat hij goed op de hoogte was van de activiteiten en organisatie van AD. Hij wist bepaalde zaken niet zeker, wat het CGVS dan opneemt in de beslissing om zijn lidmaatschap in twijfel te trekken. Dat hij niet alle details kende wijt verzoeker aan zijn *“beperkte scholingsgraad”*.

Ook zijn verblijf in Jos wordt ten onrechte niet geloofd. Uit het interview blijkt dat verzoeker zeer veel gedetailleerde kennis had van de geografie en cultuur aldaar. Het CGVS neemt in de beslissing enkel de zaken op die verzoeker niet kon duiden, hetgeen niet ernstig is. Het CGVS moet rekening houden met het geheel van de omstandigheden en niet enkel met aardrijkskundige en geschiedkundige zaken die hij niet wist. Bij de minste twijfel geldt nog steeds het voordeel van verzoeker.

2.1.1.2. In een tweede onderdeel van het eerste middel, voert verzoeker de schending aan van artikel 48/2 *juncto* artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat het duidelijk is dat hij bij een terugkeer naar Nigeria risico loopt op ernstige schade, bestaande uit foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing (artikel 3 EVRM) en ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Mocht hij bescherming kunnen genieten in Nigeria, dan had hij zijn land niet verlaten. *“Nigeria staat algemeen gekend als een faliekante dictatuur waar corruptie en willekeur en christenvervolging zegevieren”*.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6 en 62 van de vreemdelingenwet, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht.

Het CGVS motiveert de beslissing volgens hem niet adequaat, nauwkeurig en volledig. De beslissing is niet of in stereotiepe, algemene en vage bewoordingen gemotiveerd. *“Het CGVS bewijst niet dat verzoeker bij een terugkeer naar Nigeria geen risico op ernstige schade zal lijden”*.

Verzoeker herhaalt zijn argumenten zoals uiteengezet *sub* 2.1.1.1. en betoogt dat het CGVS uitgaat van onredelijke veronderstellingen, de gegevens niet correct heeft beoordeeld en niet in redelijkheid tot het besluit is gekomen. De bestreden beslissing werd niet op zorgvuldige wijze genomen en de stukken en algemeen bekende gegevens werden niet ernstig onderzocht.

2.2.1. Verzoekers eerste twee middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Verzoeker laat na te duiden welke bepaling van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet hij geschonden acht en geeft evenmin aan op welke wijze dit artikel zou zijn geschonden. Hoe het eerste lid van voormeld artikel geschonden zou zijn kan niet worden ingezien daar artikel 57/6, eerste lid, 1° de commissaris-generaal de bevoegdheid verleent de bestreden beslissing te nemen. Het derde lid is *in casu* niet van toepassing daar de bestreden beslissing geen beslissing betreft zoals bedoeld in artikel 57/6, eerste lid, 2°.

2.2.3. Verzoekers beweringen dat zijn concrete situatie niet zou zijn onderzocht en dat de bestreden beslissing niet of slechts in stereotiepe, algemene en vage bewoordingen zou zijn gemotiveerd, missen, zo blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing, kennelijk feitelijke grondslag.

De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, die in duidelijke bewoordingen in deze beslissing zijn opgenomen en hierin op eenvoudige wijze kunnen worden gelezen, kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Daar waar verzoeker stelt: “*Het CGVS bewijst niet dat verzoeker bij een terugkeer naar Nigeria geen risico op ernstige schade zal lijden*”, dient te worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat hij laat uitschijnen, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De commissaris-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet hun taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag blijkens het niet-betwiste feitenrelaas en het feitenrelaas zoals aangevoerd in het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.3-5) op een vrees voor vervolging door de partij ‘Alliance for Democracy’ (AD) enerzijds en door de moslims uit Jos, in het bijzonder de leden van Boko Haram, anderzijds.

De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde vrees ten aanzien van de AD wordt op fundamentele wijze ondergraven doordat hij hierover met geen woord repte in de vragenlijst van het CGVS (administratief dossier, stuk 11). Hij vermeldde in de vragenlijst weliswaar dat hij van 2004 tot 2006 lid was van deze partij, doch maakte nergens melding van het gegeven dat hij door deze partij zou worden vervolgd. Van een kandidaat-vluchteling, die aanvoert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon van verzoeker worden verwacht dat hij, indien hij daadwerkelijk vreesde te worden vervolgd door de AD ingevolge zijn voormalige lidmaatschap van deze partij, dit zou hebben vermeld in de vragenlijst. Daarenboven liet hij niet enkel na deze vrees te vermelden, doch stelde hij tevens uitdrukkelijk dat hij, benevens de door hem aangevoerde problemen met de moslims en Boko Haram in Jos, geen problemen kende met de autoriteiten in zijn land van herkomst, noch met medeburgers, noch problemen van algemene aard (*ibid.*, p.3).

Daarenboven motiveert de commissaris-generaal inzake verzoekers voorgehouden AD-lidmaatschap blijkens de stukken van het administratief dossier met recht dat verzoeker (i) in de vragenlijst zelfs niet bij machte bleek aan te geven waarvoor de afkorting AD staat, waarbij de door hem aangevoerde stress absoluut geen afdoende verklaring is voor zijn onwetendheid omtrent dit cruciale element in zijn relaas; (ii) geen lidkaart van de AD neerlegde en ter verklaring hiervan bevreemdende verklaringen aflegde; (iii) niet bleek te weten wanneer de AD is ontstaan, niet wist dat deze partij niet meer bestaat en evenmin op de hoogte was dat deze partij in 2006 samen met twee andere partijen opging in de partij AC, en niet, zoals hij stelde, ontstond uit het AC; (iv) het logo van de AD niet kende en in dit kader verkeerdelijk het logo van het AC gaf, hetgeen des te opmerkelijker is daar het AC pas in 2006 ontstond en verzoeker verklaarde van 2004 tot 2006 campagnemateriaal te hebben ontworpen voor de AD, zodat hij erg vaak met het logo van deze partij in aanraking moet zijn gekomen; (v) foutief verklaarde dat Raji Rasaki voor

de AD gouverneur was van Lagos tussen 2004 en 2006 en niet bleek te weten dat de door hem genoemde lokale voorzitter van de AD op dat moment de werkelijke gouverneur was van Lagos State. Dat de voormelde gegevens details zouden betreffen, zoals verzoeker stelt, kan geenszins worden aangenomen. Van iemand die beweert van 2004 tot 2006 lid te zijn geweest van de AD, in het kader van dit lidmaatschap campagnemateriaal te hebben ontworpen voor deze partij en ingevolge dit lidmaatschap te worden vervolgd, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op de voormelde eenvoudige en elementaire kennisvragen betreffende deze partij. Dat verzoeker op een aantal andere vragen omtrent de AD wel een antwoord kon formuleren weegt in het geheel niet op tegen de voormelde, frappante onwetendheden in zijn hoofde en doet aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk. Dat deze vaststellingen toe te schrijven zouden zijn aan verzoekers "*bepaalde scholingsgraad*" kan niet worden aangenomen gezien verzoeker verklaarde in 1985 zijn diploma middelbaar te hebben behaald en tevens jarenlang heeft gewerkt voor het Ministerie van Bevolking (administratief dossier, stuk 3, p. ; stuk 11, p.1).

Het geheel van de voormelde vaststellingen volstaat om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde lidmaatschap van en vrees jegens de AD.

Aan de door verzoeker aangevoerde vrees ten aanzien van de moslims en Boko Haram in Jos kan evenmin enig geloof worden gehecht aangezien uit verzoekers verklaringen en de landeninformatie in het administratief dossier, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Jos van 2008 tot juni 2011. Verzoeker verklaarde verkeerdelijk dat Jos bekend staat voor het Argungu visfestival. Naast de wijk waarin zijn woonplaats en kerk zich zouden hebben bevonden, kon hij geen andere wijken in Jos noemen. Verder kon hij de belangrijke Ahmadu Bello straat niet situeren in Jos. Verzoeker wist evenmin hoe de oorspronkelijke christelijke bewoners van Jos heten, noch wat Berom is. Verder kende hij de huidige en de vorige gouverneur van Jos niet. Verzoeker kon voorts geen van de omliggende dorpen van Jos benoemen. Tevens kon hij geen omliggende heuvels van Jos benoemen. Bovendien bleek hij onwetend omtrent de naam van de rivier die door Jos stroomt. Daarenboven situeerde hij het treinstation van Jos foutief, hetgeen des te bevreemdender is daar hij verklaarde Jos per trein te hebben verlaten. De niet nader uitgewerkte, algemene bewering dat uit het interview zou blijken dat verzoeker zeer veel gedetailleerde kennis had van de geografie en cultuur in Jos doet geenszins afbreuk aan de voormelde, concrete vaststellingen. Van iemand die beweert de laatste drie jaren voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst in Jos te hebben verbleven, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij machte is om de voorgaande elementaire en eenvoudige kennisvragen omtrent deze plaats te beantwoorden. Waar verzoeker het CGVS nog verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de beslissing werden opgenomen, dient te worden opgemerkt dat geen wetsebepaling of rechtsregel het CGVS ertoe verplicht om alle elementen in het voordeel dan wel nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde vrees ten aanzien van en problemen met de moslims uit Jos, in het bijzonder de leden van Boko Haram, wordt daarenboven volledig ondermijnd doordat hij zich, blijkens het niet-betwiste feitenrelaas, uitgerekend tot deze groepering zou hebben gericht om het land te verlaten. Dat iemand die betrokken was bij het geweld tussen christenen en moslims in Jos, waarbij in zijn kerk tien christenen werden vermoord, zijn kerk werd platgebrand en zijn vrouw werd verkracht, die bovendien door Boko Haram werd ontvoerd en vergiftigd en die verklaart van hen vervolging te vrezen, met behulp van deze groepering het land zou verlaten is kennelijk ongeloofwaardig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas en beweerde vrees. De neergelegde documenten vermogen, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen, niet de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas en deze vrees te herstellen.

Verzoekers algemene bewering dat in Nigeria christenvervolging zegeviert, wordt niet gestaafd aan de hand van enig begin van informatie. Verzoeker toont, te meer daar hij zijn concrete problemen niet aannemelijk heeft gemaakt, bijgevolg geenszins aan dat hij louter ingevolge zijn religie in Nigeria zou worden vervolgd.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de *sub* 2.2.6. gedane

vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker op algemene wijze betoogt dat Nigeria bekend staat als faliekante dictatuur waar corruptie en willekeur heersen, dient te worden opgemerkt dat hij niet het minste begin van informatie bijbrengt ter ondersteuning van dit betoog en bijgevolg geenszins aantoonst dat de situatie in Nigeria zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.9. Verzoeker toont met zijn algemene bewering dat het CGVS bepaalde stukken en gegevens niet of onvoldoende zou hebben onderzocht niet aan dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden. Hij laat na ook maar enigszins te duiden dat of welke gegevens niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht en preciseert evenmin op welke wijze dit van invloed zou kunnen zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het verslag van de DVZ en de vragenlijst en het gehoorverslag van het CGVS. Verzoeker kreeg de kans zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.10. Verzoekers eerste twee middelen zijn ongegrond.

2.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van het proportionaliteitsbeginsel, doordat de gevolgen van de bestreden beslissing, meer bepaald een mogelijke repatriëring, niet in verhouding zijn met het voordeel dat de Belgische staat hieruit eventueel meent te kunnen halen. Zijn leven is door de bestreden beslissing in gevaar en een terugkeer is overdreven en staat buiten verhouding. Verzoeker heeft de Belgische staat en gemeenschap nooit schade berokkend. De negatieve gevolgen van de beslissing zijn bijgevolg van zo'n ernst dat van enige proportionaliteit met een hypothetisch voordeel voor de Belgische staat of gemeenschap geen sprake kan zijn.

2.4.1. Het proportionaliteitsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem of haar al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van de commissaris-generaal.

2.4.2. Verzoekers derde middel is ongegrond.

2.5. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 2, 3, 5 en 9 van het EVRM. Hij citeert artikel 2, 3 en 5 van het EVRM en stelt dat deze zijn geschonden doordat het CGVS oordeelt dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker kan bij een terugkeer omwille van corruptie de bescherming van de Nigeriaanse overheid niet inroepen. Hij herhaalt dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig werd genomen, dat de stukken niet ernstig werden onderzocht en dat zijn leven bij een terugkeer in gevaar zou zijn.

2.6.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel

door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 9 van het EVRM *in casu* zou zijn geschonden zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.6.2. De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Reeds hoger werd vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet (zie *sub* 2.2.7).

2.6.3. Nog daargelaten dat verzoeker, gelet op het voorgaande, niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of risico loopt op ernstige schade, kan de schending van artikel 5 van het EVRM *in casu* niet dienstig worden aangevoerd daar de Raad, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, te dezen uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling en over de nood aan subsidiaire bescherming.

2.6.4. Verzoekers vierde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS